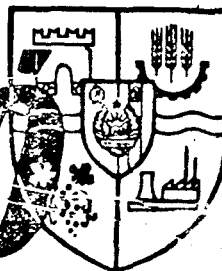

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

VÖRÖS LOBOGÓ

AZ RKP ARAD MEGYEI BIZOTTSÁGA ÉS A MEGYEI NÉPTANÁCS LAPJA

XXIX.
évfolyam
8943. szám
8 oldal 30 oam
Vasárnap

1973.
december 30.

Történelmi évforduló — emberi ünnep

Emberi ünnep a köztársaság ünnepe.

A miénk, a történelem hétköznapi emlékei.

Mert mi vágytunk rá, mi teremtettük, mi élünk lehetőségeivel, benne, s érette, hogy a pártvezette úton lépésről lépésre feljebb jussunk a szebb, jobb, boldogabb, igazságosabb, tehát emberibb életrend építésének állványzatán.

Sokoldalúan fejlett szocialista társadalomnak nevezzük a X. kongresszus óta ezt az emelkedő épületet, melynek téglái — a republika huszonhatodik esztendejében — messze látszanak immár szülőföldünk határaitól.

Valahol a Kárpátokban van egy ország, melynek népe nagy tettekre vállalkozott, futja be a hír a golyóbist — munkánk, szorgalmunk, optimizmusunk, erőfeszítéseink híre.

Mert nem könnyű amire vállalkoztunk, az új világ nem csupán lelkesedéssel építhető.

Ma már tudjuk: sok adót fizettünk kezdeti hurrá-optimizmusunkért, a szocialista építés egykori szimplista felfogásáért, tapasztalatlanságunkért, hibáinkért, melléfogásainkért.

A köztársaság éveiben kellett megta-

nulnunk az országvezetést, újvilágteremtés leckéit, melyekre a történelem nem tudott megtanítani.

Am, ma már ország-világ előtt a tettek kifejező erejével vizsgálhatunk.

Románok, magyarok, németek, más nemzetiségűek ugyanabban az életiskolapadban, hiszen ahogy azt pártunk főtitkára annyszor hangsúlyozta: mindaz, amit szülőföldünkön megvalósítottunk, közös alkotásunkat dicséri.

Gondoljunk csak el: 1948 egész ipari termelését ma tizenöt nap alatt teljesítjük; az utolsó háború előtti békévé öta több mint hét és félszeresére növeltük nemzeti jövedelmünket; 1973-ban a fejlődést bizonyító országos beruházások összege több mint 30 milliárd lejjel volt nagyobb, mint az első öt éves terv egész időszakában.

Elégedettek lennénk?

Ha valaki tudja, mi kommunisták tudjuk a legjobban — hogy a fejlődés alapvető hajtómotorja a többlettermelés.

VÖRÖS LOBOGÓ

(Folytatása a III. oldalon)

Kólingálók megragadó folklórünnepsége

Ósi és mégis mindig más újévi szokás szerte az országban a plugusor. Dinamikus és optimizmust sugalló versei mindig napjaink legfrissebb realitásaiból fakadnak.

Mély meghatottsággal és örömmel jöttek el szombat reggel a bukaresti kólingálók küldöttei is a párt Központi Bizottsága elé, hogy tiszta szívből, ősi szokás szerint egészséget, boldogságot, hosszú életet, eredményes munkásságot kívánjanak Nicolae Ceaușescu elvtársnak, a párt és az állam főbb vezetőjének, az ország és a nép javára, kifejezzék forró hálójukat azért az alyai gondoskodásért, amellyel a Román Kommunista Párt övezi őket.

A párt KB székházának bejáratánál a kis kólingálók szeretettel és sok me-

(Folytatása a VII. oldalon)

Nicolae Ceaușescu elvtárs fogadta a diplomáciai képviselők vezetőit

Nicolae Ceaușescu elvtárs, Románia Szocialista Köztársaság Államtanácsának elnöke, együtt Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnaru, Manea Mănescu, Ilie Verdeț és Stefan Voitec elvtársakkal szombat délelőtt fogadta a Romániában akkreditált diplomáciai képviselők vezetőit, akik az új év és a köztársaság kikiáltásának 26. évfordulója alkalmából kifejezték jókívánságaikat.

Részt vett Constantin Stătescu, az Államtanács titkára, George Macoveanu külügyminiszter, valamint külügyminiszter-helyettesek.

Nicolae Ceaușescu elnök találkozájára számos állam bukaresti képviselőjével a nemzetközi élet eseménydús évének befejezésekor kerül sor, egy olyan év

(Folytatása a VII. oldalon)

Nicolae Ceaușescu elvtárs beszéde

Eltársak, nagykövet urak!

Az Államtanács, a kormány és a magam nevében köszönetet mondok a köztársaság napja és az új év alkalmából a román néphez és hozzánk intézett üdvözlő szavakért.

Eseményekben gazdag esztendőt zárunk, olyan évvel, amelynek során nemzetközi téren sok változás történt, sikerek születtek egész sor állam jobb együttműködésének útján, a nemzetközi élet enyhülésének útján.

Ugyanakkor olyan események is történtek, amelyek súlyosan veszélyeztetették az emberiség békéjét, valamint olyan akciók, amelyek a világ számos övezetében feszültséget szültek. Ebből is kitűnik, hogy még sokat kell tennünk azért, hogy az enyhülés útján elért haladás megszilárduljon, azért, hogy elmondhassuk: tartósak a sikerek a realis együttműködés és enyhülés útján.

Románia arra törekedett, hogy fejlessze együttműködését és baráti kapcsolatait azokkal az országokkal, amelyeket önk itt képviselnek. Elmondhatom, hogy jelentős lépéseket tettünk Románia kapcsolatainak fejlesztéséért a világ összes államaival, te-

kintet nélkül társadalmi rendszerükre. Ezen munkálkodtunk és ezen fogunk munkálkodni továbbra is, mert meggyőződésünk szerint csak az összes államok közötti teljes jogegyenlőség alapján, az államok nagyságától és társadalmi rendszerétől függetlenül kibontakoztatott széles körű nemzetközi együttműködés segítheti elő egy igazságosabb és jobb világ megteremtését.

Együttműködési kapcsolataink fejlesztéséhez önk mindannyian jelentős mértékben hozzájárultak szorgalmazva a Románia és az önk állama közötti kapcsolatok bővülését. Eppen ezért köszönetet mondok mindannyiuknak azért a módért, ahogyan cselekedtek az országaink közötti kapcsolatok fejlesztéséért.

Jó kilátásokkal, de ugyanakkor sok megoldásra váró problémával lépünk az új esztendőbe. Szeretném kifejezni a román nép óhaját — amely, tudom, a világ összes népének óhaja is —, hogy az 1974-es évben új lépések történjenek a nemzetek közötti együttműködés, az emberiséget foglalkoztató problémák megoldása terén, köztük a

(Folytatása a VII. oldalon)

Boldog új évet!

Nem, nem terméketlen ábránd: nekem az övek búcsúztatói egyre inkább az ezredforduló, a közeledő kétezredik esztendő juttatják eszembe.

Es merthát nézzünk csak jól be közeljövőnkbe, politikánkba erőlesztéseinkbe: nemcsak Nap körül keringő földgolyónk közelíti a kort, mi magunk is sietteljük a magunk tetséges és gyarló, verejtékcseppektől büszke és nem, korántsem hibátlan, korántsem bottásoktól, gyengéktől mentes óvilággal folytatott birkózásunkkal.

Nagy szavak lennének ezek?

Hát nem nagy szavak-e a jó reggelt és jó eszt, jó napot, jó éjszakát és boldog új évet, melyekkel minden reggel, este, éjszaka, minden évben annyiszor ráköszönünk ismerősekre és

barátainkra; talán megszokásból, talán illemből, talán konvencióból, avagy tudatosan, mindégy, de sohasem gondolván arra, hogy tartalmatlan lenne amit kívánunk.

Tudjuk-e vagy sem, átérezzük-e a felelősséget vagy sem, bölcsőink már az új évszázad, új évezred térítit és aszszonyait ringatják, amaz álmokban megálmodott, harcolva megharcolt új korszak huszonhétéveseit.

Akikért — illik ma rá is emlékezni — százötvenegy esztendővel ezelőtti szilveszter éjszakáján egy Petőfi született.

Új esztendő közeleg, hát felejtjük el a hétköznapi bánkodásokat, s szülőföldünk örök parancsolata szerint ünnepeljük a világtérítés megújulását.

Es kedvesen szépen kívánjuk testvéreinknek:

Boldog új évet!

A feladatot — írjak az utolsó lap-számba egy összefoglaló cikket az 1973-as sportév nemzetközi, hazai és megyei eseményeiről, de legyen benne statisztika, miniportré, táblázat, sőt még egy kis humor is — egyszerűen nem tudtam teljesíteni, s így (olvasóinktól elnézést kérve) mozaikdarabokból állítottam össze a képet.

Az 1973-as év, a München és Montreal közötti olimpiász első esztendeje, hagyománytagadónak bizonyult: a bajor fővárosban lezajlott olimpiai játékokon felállított szűkebb csúcsokat az idén sorra döntötték meg a versenyzők, semmibe véve azt az elméletet, hogy „az olimpia után lazítani kell”. Mert a sportban sincs megállás! Gyakran megtörténik, hogy a tegnapi bajnokok ma már csak szánalmas figurák az „indultak még” mezőnyben, holnapra pedig már sporttörténelmi emlékek lesznek.

Ilie Năstase

Kivétel azért akad. Például Ilie Năstase, a román sport legkiemelkedőbb alakja, aki

az idén ismét elnyerte a FILT-nagydíjat, majd a Mesterek Tornáján is a legjobbak között. Ráadásul a Tiriác örökébe lépett Ovits Tamással az oldalán a Davis Kupában a legjobb négy közé vitte be Románia csapatát. Az Ezüst Salátástálat végül az ausztrálok — csupa profi veteránból álló — válogatottja 5:0 arányú győzelemmel hódította vissza az amerikaiaktól. A szakemberek csak a vereség arányát ítélték meglepőnek...

Szóval Ilie Năstase azon kivételek közé tartozik, akik újítani tudtak. Sőt, bostoni győzelme után kijelentette, hogy az 1974-

Az 1973-as sportév — visszapillantó tükörből

es időnyt még sikeresebben fogja zárni. Úgy legyen!

Hogy a teniszből hazai utánpótlás biztosított-e? Hát... Ilie Năstasehoz hasonló kivételes tehetségek nem minden évben tűnnek fel. De egy dolog biztos: az utóbbi esztendőben hihetetlenül közkedve vált „fehér sport” hazai tömegalapja jelentősen kiszélesedett, s bár egyelőre nem mindegyik teniszszni vágyó gyerek jut ütőhöz és pályához, néhány ígéretes talentum máris bontogatja szárnyait. Aradon is. Talán ennek is köszönhető, hogy az idén az UTA bejutott az A osztályú csapatbajnokság első csoportjába. Ez pedig nem kis dolog!

Az olimpiai sportágak közül hadd foglalkozunk most a két alapsportággal, az atlétikával és az úszással. Mindkettőben az NDK versenyzőinek látványos előretörése jelentette az 1973-as év szenzációját. A hagyományos alaposággal megszervezett keletnémet tömegsport számos talentumot hozott felszínre, s a céltudatos edzőmunka gyümölcse beért. A Belgrádban rendezett első úszó világbajnokságon, például, a lomhatárokat törtek át a versenyzők, s a primhegedűs szerepét az NDK tizenéves úszólányai vitték: Ender, Vogel, Richer,

Wegner stb. Kornelia Ender nem véletlenül lett az év női sportolója. Eredményeivel még a korábban utólrhetetlennek hitt Shanna Gouldot is árnyékba kényszerítette. Persze, az NDK tejfőlösszajú világbajnokait rögtön csodagyerekeknek kiáltották ki, pedig valójában ők sem valami szuperlányok, csak egyszerűen még többet dolgoztak, mint az előző világcsúcstartók.

Csúcseső

A belgrádi Tasmajdan uszodában 18 világ- és 23 Európa-csúcsot állítottak fel. Előrejelzés: rekordtermés! No igen, a jugo-

1973 az atlétikában is rekordesőit hozott. 25 új világcsúcsot állítottak fel. Hazai alkatát nem találunk a világcsúcstartók között, mert Carol Corbu hármasugró Európa-bajnokunk egész évben sérüléssel bálódolt, Valeria Bufanu gátfutó olimpiai ezüstérmesünk klubot változtatott, az idén alig versenyzett Argentina Menis pedig valószínűleg megijedt a nagy vetélytárs, a szovjet Meinyik sorozatos világcsúcscsúcsjaitól. Azért egészében véve a román atlétika 1973-ban előbbre lépett (Virginia Ioan magasugró, Gheorghe Ghipu középtávúfutó, Zörgő Éva és Gheorghe Megelea gerelyhajlító stb. sikerei is bizonyítják), s az aradiak is igyekeztek lépést tartani az élvonallal.

Energikus vezetés

Labdarúgásban is. Ami a bajnoki hajrában sikerült is. Persze, az már más kérdés, hogy a hazai élvonat nem tévesztendő össze a világszínvonalal. Igen, néhány sikeres idény után labdarúgó-válogatottunk megtorpant, a VB jövő évi tizenhatos döntőjébe csoportunkból — megérdemelten — az NDK (ismét az NDK!) jutott be. Reméljük, hogy 1974-ben az UTA játékosai is hozzájárulnak a román labdarúgás újabb fellendítéséhez, az eddigiekhez nyugodtabb munkafeltételek között Broszovszky, Kun II., Domide, Pozsonyi és társai ismét megtalálják régi önmagukat.

Még egy ilyen rövid és a teljesség igénye nélkül készült összefoglalóból sem maradhat ki az, hogy 1973 a román sportmozgalomban a tisztújítás éve is volt. Energikus, igényes, következetesen fegyelmű vezetőket vettek át a sport irányítását, akiket nem lehet limonádés szólamok puffogatásával kis eredmények nagystílusú találgatásával ámítani, akik a szakszerűséget és a felelősséget minden eddiginél erélyesebben vigyázzák. Így, emlékeztünk visszapillantó tükörből végigfutva az eltelt 364 napot, ezt a tisztújítást tartjuk az 1973-as sportév legjelentősebb eseményének.

Mert az okos, megfontolt, következetes és igényes vezetéssel sok minden függ. Mondhatnám: majdnem minden. A sportban is.

OROSZHEGYI KÁROLY

gen, akkor még AMTE-nak hívták a csapatot. Egyesek szerint ugyan nem volt egyeneságú jogutódja a két világháború közötti legendás híru együttesnek, s már a Vagongyár patronálta, de... AMTE-nak hívták. És megvoltak a hagyományos piros-feke színek is...

Jó kis B osztályú csapatnak ismerték: a kieséstől nemigen kellett félnie, a feljutásért viszont meg sem próbált harcba szállni. Az együttes gerincét ugyanis „félülőről” kikopott játékosok alkották, akik már rég túl voltak azon a koron, hogy „na, majd én megmutatom!” álmokat deledgessenek, meg aztán Rózi néninek is nagyon jó bora volt akkortájt. Hogy miért nem „csipkedték” magukat legalább a fiatalok? A kicsi kutya is a nagytól tanul...

Történt aztán egyszer, hogy az elpotyogtatott pontok következtében nehéz helyzetbe kerültünk. Hirtelen mindenki segíteni akart, s mint az ilyenkor lenni szokott: gyűlést gyűlés követett. Lelkes vezetőink minden mérkőzés előtt órákon át magyarázták, hogy miért is lenne fontos megnyerni a soron következő összecsapást, s bölcsek edzőnk a „lelki masszázst” minden második mondatára „milyen igazat teszünk mondanivaló”-arccal bólogatott. Mert bólogatni nála jobban senki sem tudott! Bólogatni aztán mi is hamar megtanultunk, de ettől az edzések nem lettek jobbabbak, s Rózi néni bora sem ecetesedett meg, úgyhogy csapatunk továbbra is a veszélyes zónában vergődött.

Látván, hogy a helyzet komolyra fordult, az egyik sorsdöntő mérkőzés taktikai értekezletére X is bejelentette magát, mondván, hogy ez már több a soknál, feltétlenül segítségünkre kell sietnie. Meg egyébként is feladatul kapta, hogy ne csak a termelés foglalkoztassa, támogassa a focit is.

Erthető megilletődöttséggel vártuk a rendhagyó taktikai megbeszélést — akkoriban ugyanis a játékosok nem azt találgatták, ha „fentről” jött valaki, hogy

vajon mit fog beígérni —, s már jó előre szerelésbe vágunk magunkat, hogy ne az elvárás előtt szemérmelkedjünk holmi gatyaprobákkal.

— Na, kedveseim, lássuk csak, mit lehet itt tenni? — mosolygott ránk feszültséggel feloldani akaró kedélyességgel, miután kényelmesen elhelyezkedett az ültető közepén trónoló gyűrűpadon. A választ is rögtön megadta, nehogy kétség maradjon bennünk: — Győzni kell!

Általános bólogatás.

— Igen ám, de miként?
Ez csak amolyan szónoki kérdés volt.

Példakép voltam

— Úgy, hogy több gólt rúgunk, mint az ellenfél!

Ez már döf! Mivel a gólszerzést többes számban említette, mi még a szokásosnál is készségesebben bólogattunk. Hátba majd besegít ő is...

— Na, ha ilyen jól egyetértünk: átterhetek a lényegre: ki hány gólt rúg a mai mérkőzésen?

Bambán bámulhattunk vissza rá, mert megismételte a kérdést, majd hozzátette, hogy ne sokat kéressük magunkat, meg hogy a gyári gyűléseken is csak addig nehéz, amíg valaki megtöri a jeget, utána már mennek a vállalások mint a karikacsapás, álljunk fel tehát szépen egymás után, s diktáljuk be, ki hány gólt vállal, majd az edző elvtárs segít neki összeszámolni.

Kínosan hosszú, mely csend szakadt az öltözőre. Ez a „ki hány gólt vállal?” még a leghetykébbeket is fejbe verte.

— Hát nincs egy bátor ember sem magunk között? — provokált bennünket és közben folyvást kacintgatott nem tudni, miért. A jobbján ülő edző sokatmondó fintorokkal sürgött: „Jólunk már valamit, mert telik az idő, egy óra múlva

kezdődik a találkozó és még be is kell melegeitni!

Végre Milán, a középhátvéd csapatkapitányunk, akinek a gyűlésekre betanult szövege volt, elszánta magát: — Tudjuk, hogy igen fontos mérkőzés előtt állunk, de mi alaposan felkészültünk, s óriási elszántsággal fogunk küzdeni. Csapatársaim megígérték, hogy...

Azt már nem tudta elmondani, hogy mit is ígértünk meg, mert osatlant a kérdés: — Maga hány gólt ló ma?

— Én? Kérem szépen, én védő vagyok!

— Nem tesz semmit. Hány gólt vállal?

Milán dörszölt fickó volt, hamar rájött, hogy itt ügyis feleslegesen vitatkozna, csak az időt húzná vele, megadta magát.

— A szögletűgásoknál majd előremegyek s fejelek egyet.

— Na, rendben, az első gól már megvan, kedveseim, menjünk tovább. Maga hány gólt rúg? — fordult a Milán mellett ülő legényhez.

Dinnye, aki túlméretezett, gömbölyű kobakja révén jutott becenevéhez, maga volt a meglepetésszerűség és rendesség. Szégyenkezve vallotta be, hogy ő bizony csak kapus...

— Na és aztán? A kapus nem focista? Vagy ő nem rúghat gólt?

Az utóbbi kérdés egy kicsit az edző felé is szólt, mire ősz mesterünk a rá jellemző gerincességel sietett kijelenteni: — Dehogynem, volt már rá példa.

— Na, ugyl — fordult vissza diadalmasan a kapus felé.

Dinnye is megbékélt sorsával: — Ha tizenegyeshez jutunk, lövök én is egy gólt. Manó következett, a „melynövésű” jobb-

hátvédünk, aki rutinos gyűlésezőnek számított, s mint ilyen, tudta, hogy mi illik s mi nem, a kérdést meg sem várta, máris emelte magasba kezét: — Egy gólt én is szerzek! (Igaz, később halkan még hozzátette: ha mást nem, egy öngólt...)

Es ez így ment szép sorjában tovább, halálos komolyan. Több-kevesebb alkudozás és rábeszélés után sorra adták be a derekukat a fiúk — idétlenkedő lapofával még a tartalékkapusunk is hagyta meggyőzteni magát —, s már a tizenharmadik dugónál tartottunk, amikor bejött agg szertárosunk és az edző fülebe súgta, hogy az ellenfél játékosai már rég bemelegítettek, a bírós pedig türelmetlenül topognak a pálya szélén, s aztán a lehető leggyorsabban kicsoszogott, nehogy időse megkérdézzék, hány gólt ló ma. Igen ám, de a vállalásokat nem lehetett ilyen ripsz-ropszra abbahagyni, hárman még hátra voltunk a sorból. Támadt egy meztőltem.

— Én, kérem, vállalom, hogy hat gólt rúgok!

Hatásos bejelentés volt. Megdicsőültem álltam a bámuló tekintetek keresztútjában. Aztán X hozzám lépett, kinyújtott karra megfogta mindkét vállamat, s mélyen a szemembe nézve emigyen szólott: — Ez igen, kedvesem, tudtam, hogy magában nem fogok csalódni! — Majd társaimhoz fordulva: Látjátok, ilyen ember ő, tőle legyenek példák!

Utána kivonultunk a pályára. Középkezdés előtt még kinéztem a főttribünre. Bátorító karmozdulattal üdvözölt, majd min aki mindent megtett az elkövetkező sikerért, elégedetten dőlt hátra a díszpályáiban.

A találkozó 1:1-re végződött. Öngóllal egyenlítettünk.

En csapnivalóan játszottam, s valaki három hónapig nem köszönt vissza nekem.

Annyi év után mégis büszkén emlékezem vissza erre a találkozóra, hiszen 90 percen át csapatársaim példaképe voltam.

(oroszhegyi)

Belkőék „beruházási terve”

Van annak már négy hete, hogy az emlékeztetősem hideg napokban kinn jártam a préseltlemezgyárban. Metsző, éles szél fújt, kesztyűs kezemet is zsebre vágtam, de még úgy is fázott. Odafent az acélállványzaton dolgoztak. A villanyhegesztők kékes fényében nem sokat láttam az álarc mögé bújtatott arcból, de még innen lentől is megragadta a figyelmet a hidegtől vörös kéz.

Ez a kép, az építő képe azóta is kísért. Lapunk hasábjain sokszor beszélünk a beruházásainkról, s azokról is, akik megvalósítják terveinket. Aki ed-

A névtelen építő szobra

díg nem volt még a préseltlemez-gyár-nál, sétáljon el arra. Érdemes egy pillantást vetni a gyár-csarnokra és a csarnok felett égne a fűző acélhengerek, acélkúpok absztrakt szoborra emlékeztető együttesére.

Hétköznapi, vasárnap dolgoztak, reggeltől késő estig. Néha az a benyomásom, hogy erről a hőstetszámba méltó helytállásról keveset tudunk, úgy érzem, mindenkinek el kell mondani, ezek az emberek csodát tettek. Nehéz körülmények között, az ellátási zökkenőkkel küszködve haladtak lépésről lépésre előre. Most, hogy munkájukat befejezték s új feladatok végrehajtásának láttak neki, a legenda is feledésbe merül. S ez kár.

Allig pár méternyire a gyártól, az UTA téren szobor áll, egy futballista szobra. Mikor kap szobrot Aradon a közműves, mikor kap szobrot a hegesztőálarc névtelenségébe burkolózó szerelő-Anonimus?

Vagy nincs is szükség szoborra? Hiszen az emlékművük elkészült már. Ott magasodik a csarnokok felett. Absztrakt szobor, a formák térbe rendezett furcsa együttese s csak véletlenül hívjuk gyárnak. Valójában a munka érc-nél maradandóbb emlékműve. Acélból és emlékeztetőből készült.

TOKAY GYÖRGY

— En nem cserélem ki a gépem. Huszonhárom éve dolgozom rajta, összeszoktunk — mondja Belkő Irén, a frottír-szövőből.

Irénekével sem Brădean Constantin részlegvezető, sem Kiss József teremmeszter nem akar vitatkozni, annál is inkább, mivel a gépeket majd egy-két hónap múlva cserélik ki. Lehet, hogy nem fogják rábeszélteni arra, hogy megválják matuzsálemi korú szövőgépétől. Eszrevettem, hogy azok, akik szívvel dolgoznak, szinte barátságba kerülnek szerszámaikkal s nincs az a modern felszerelés, amiért lemondanának róluk.

A December 30 textilgyárban egyébként sokan búcsúzkodtak már a régi gépektől. A báró úr szövőszékeit nagyrészt már 1955-ben kicserélték, csak mutatónak maradt néhány. Az utóbbi esztendőben, a gyár rekonstrukciója betetőzte ezt az átalakulást. Nemcsak a régi gépeket cserélték ki, de számszámra állították munkába az újakat is. Ilyenkor, év végén, illendő lenne a gyár által bejárt útról szólni, meg arról, hogy a textilgyáriak az idén versenyre hívták az ágazat összes dolgozót. Nem maradtak szégyenben. Határidő előtt teljesítették az ötéves terv első három esztendejére eső, és az idei tervfeladatokat is. A mai nappal bezárólag több mint

14 millió lej értékű áruval haladják meg tervfeladataikat. A köztársaság ünnepén nyilván illene megdicsérni a köztársaság születésnapjáról elnevezett gyárat.

A gyárat? A szavak sohasem eléggé pontosak. Lám, most is azt írtuk: a gyár teljesítette, túlteljesítette tervét. Holott nem a gyár, hanem Belkő Irén, és a Belkő

Munkásarcok

Irének ezreinek teljesítményéről van szó. Nem a gépekről, hanem az emberekről. Belkő Irén egyike azoknak, akik megérdemlik, hogy nevüket megjegyezzük.

A mester felsóhajt: — Ha mindenki úgy dolgozna, mint ő...

Persze az nagyon jó lenne, ha minden szövőnő úgy szeretné a munkáját és úgy is értene hozzá, mint ez a filigrán, csinos asszony. Mert nem teljes egy asszonyról a kép, ha el nem mondjuk, csinos-e vagy sem. Hát Irénke szép. Sugárzik róla a nyugalom, a harmónia. Bókja-imara nevet.

— Miért ne lennék elégedett — kérdi. — Huszonkét éves nagylányom van, rendez, dolgoz férjem, szép otthonom, tisztességes munkám.

Ezerhatszáz lej körül keres, s jövőre,

amikor a textil munkások kiemelt bérjavitást kapnak, minden bizonnyal elérni a havi kétezret. Meg is érdemli. Megosztotta magát a család és az üzem között. Mindezt betölti életét. Nem közömbös számára, mi történik a textilgyárban. Korholni kezdi az új frottír-szövő tervezőt, mert az új munkahelyen csak mesterséges világítást terveztek. Látni kell a napsütést, még akkor is, ha neonnal dolgozunk — mondja. A véleményével nem áll egymagában, a textilipari miniszter is így nyilatkozott. Gyártól, munkától, családtól, a kis buzsáki házról beszélgetünk. Irénke igen büszke a férjére, aki központi fűtést szerelt a házukba. Fűrdőszoba, hideg-meleg víz — meséli felcsillanó szemmel.

Úgy látszik, nemcsak a textilgyárnak van beruházási programja, hanem a Belkő-családnak is. Belkőék sikerrel hajtották végre a saját programjukat. Három évig tartott, míg átalakították a házat, most aztán autóra gyűjtenek, ha igaz.

A nagy program összeolvad a kis programmal. A gyárak élete az emberek életével. És nagyon megnyugtató érezni azt a harmóniát, ami a közösség és az egyén boldogulása között kialakul, erősödik, azt a harmóniát, amely egyik legbiztosabb záloga megoldásra váró feladataink példás végrehajtásának.

(t. gy)

Pillanatkép az UTA Ionodájából

Az út legelején

Halhatatlan muzsikuskok örökbecsű dalainál szebb, maradandóbb az életet köszöntő csecsemő sírása. Aki hallotta ezt, sohasem tudja elfelejteni az apró torkokból feltörő hangokat. Sírásnak mondják. Csak az idegenek számára az. Az édesanyának zene, a legszebb. Ő érti, mit jelentenek a hol magasba csapó, hol meg mélyre zuhanó hangok. Érti ezt a muzsikát. Kiolvassa belőle, mire figyelmeztet, a közeledő étkezés idejére, egyéb, csecsemőnél gyakori apró kényelmetlensége.

Az édesanyáké ez a kiváltságos priviligium?

Kis elfogultsággal azt mondhatnánk, igen. De könnyen megbizonyosodhatunk arról, hogy mások is értik az apróságok első beszédét. Fogadjuk hát el a meghívást, látogassunk el egy ilyen gyermek-intézménybe. Ezúttal a municipium legújabb bölcsődéjébe, az Udrea utcai (Podgoria lakónegyed) kopogtatunk be.

A friss vakolás mészzillal még ott a levegőben. A termék már tiszták, helyükön a bútorok. A padlót könnyen kezelhető szőnyeg borítja. A négy csoport számára készült bölcsőde 100 gyereket fogad majd naponta. Vadonatúj kiságyak, pólyázóasztalok kis székek, asztalok, fűrdőszoba, csupa miniatűr egészségügyi berendezéssel, hideg-meleg vizes zuhanyzó, törpékre méretezett fűrdőkád. Olyan az egész, mintha mesében járnánk. Pedig kézzelfogható valóság a teljes kétszintes épület, a külön bejáraton megközelíthető éléskamra, a korszerű konyha, ahonnan liften szállítják fel az emeletre a változatos bábimennit, és a tükörsziszta tejkonyha a legapróbbaknak.

Játékok hada deríti mosolyra a sírásra görbülő szájukat az orvosi rendelőben.

Kedves, csendes otthon az egész épület. Édesanyákat helyettesítő szeretettel és felelősséggel fogadják az első kis lakókat. Puscau Elena, az intézmény vezetője alig várja január 3-át, hogy a kicsikkel is megismerkedhessen.

— Akkor veszi birtokába az első, negyven gyerekből álló csoport a bölcsődét. Olyan apróságokat vettek fel, akiknek édesanyja dolgozik. A szülési szabadság letelte után nem lesz gond az új lakónegyed és a környék — Mikelaka, Grădiște stb. — kismamáinak kire hagyni a gyerekeket. Reggel 6-tól este 6-ig biztonságban lesznek. Itt tanulják meg az első szabályokat, az első önálló lépéseket is itt teszi meg, annak az útnak az elején, amelyet közösségi életnek hívnak.

CZAKÓ MARGIT

Az Udrea utcai bölcsőde épülete

Történelmi évforduló...

(Folytatás az I. oldalról)

Szomorú történelmi örökségünk még mindig kísért, e nagy sikerek ellenére is még mindig a fejlődő országok közé tartozunk.

Ezért döntött úgy pártunk, egész népünk akaratára támaszkodva, hogy meggyorsítsuk fejlődésünket, újabb erőfeszítéseket vállaltunk s a mostani ötéves terv befejeztével el akarjuk érni a gazdaságilag közepesen fejlett országok színvonalát, 10—15 év távlatában gondolkodva pedig — társadalmi-gazdasági távlati tervünk szerint — utolérjük a gazdaságilag fejlett országokat.

Ebből a történelmi feladattól mi, Arad megye román, magyar, német, szlovák és más nemzetiségű lakosai is kivesszük részünket.

Az a tény, hogy december elsején jelentettük pártfőtitkárnak: egy hónappal határidő előtt teljesítettük az ötéves terv első három esztendejéből ránk háruló feladatokat, minden ékesszólásnál többet jelent.

Körülbelül 1 milliárd lej értékű termelést tervben felül az országnak, ipari struktúránk korszerűsödését, a termelés minőségi oldalainak hangsúlyozottabb előretörését, szocialista mezőgazdálkodásunk felfelé ívelését, az életszínvonal állandó emelkedését.

Az 1974-es év az ország fejlődésével együtt Arad megyében is újabb hatalmas lépést jelent előre.

Használatba adják a műbútor- és kárptosgyárat, a Készruhágyár rekonstruált részlegét, a textilgyár frottír- és bársonyszövődjét, a 60 ezer férőhelyes családsejthizlaldát, a Chişineu Criş-i tejporgyárat, 2000 lakást, több munkásszállót, óvodát, gyermekotthont, szállodát építünk.

Az 1974-es esztendő Arad megye történetének eddigi legnagyobb beruházási esztendője lesz.

Nem véletlen, hogy a megyei pártbizottság napokban megtartott plenárisán vállaltuk: az ötéves terv első négy esztendőjének tervfeladatait — a nemzeti antifasiszta fegyveres felkelés harmincadik évfordulója és pártunk XI. kongresszusa tiszteletére — három hónappal határidő előtt teljesítjük s ezzel mintegy 2,3 milliárd lej értékű többlettermelést fogunk elérni.

Íme, nagy emberi ünnepünk, a köztársaság ünnepének mai fényei.

S e fények már a holnapba világítanak, a sokoldalúan fejlett szocialista társadalomba.

Zerindi lépcsőfokok

Egy év búcsúzik tőlünk holnap.

Ma még születésnapot ünneplünk. Köztársaságunk születésnapját.

Mitől lesz felejthetetlen az, ami évről évre megismétlődik? Hogyan válik mindig emlékeztetővé ez a nap? Kellékeppen: belső tartalmával és külső formájával. Az előbbi minden alkalommal egy-egy eltelt esztendő járadalmaival, eredményeivel lesz gazdagabb. Az utóbbi ettől a gazdagodástól lesz minden alkalommal más és más színezetű, hangulatú. Számvetésből és örömből tevődnek össze az ünnepek.

Számvetés és öröm.

Zerindi és feketegyarmati lépcsőfokok, melyeknek száma huszonhat. Épp annyi, mint amilyen idős köztársaságunk.

Nehéz egy ilyen kis jegyzetben számot vetni azzal, hogy hogyan épült fel ez a huszonhat lépcsőfok. De nem is leltározás a szándékunk. Azt megleszik a községbeliek, az ott élő emberek. Mi csak néhány szóval

és ugyanannyi képpel próbáljuk érzékelteni a megtett út egy-egy kilométerkövét.

Nehéz egyszerű szavakkal érzékelteni azt, hogy társadalmi rendszerünk milyen történelmi jelentőségű eredményeket hozott létre falun és városban, milyen sikereket értünk el a természetben társadalmi-politikai, kulturális életünkben és nem utolsósorban az életszínvonal növelésében. A szocialista nagyüzemi gazdálkodás útjára lépett parasztságunk évről évre egyre szebb termelési eredményeket ér el, mind jobban kihasználja a szocialista nagyüzemi termelés nyújtotta lehetőségeket.

Visszapillantunk. Nagyon messze járunk a huszonhat év előtti viszonyoktól; népünk alkotómunkája nyomán egy merőben új, virágzó országban élünk. Ahol most, az ünnep előtt jártunk, Zerinden és Feketegyarmaton, az egy icike-picike kis virág ezen az ősi földön, egy kis szin abból a háromból, amelyből nemzeti lobogónk áll.

És a párt harci lobogója, mely az utat jelölte románoknak, magyaroknak és más nemzetiségűeknek. A zerin-

diek is e lobogó alatt, a párt útmutatásait követve megteremtették községükben is az új világot. Téglára téglát helyeznek a szocializmus grandiózus építőtelepén. Mint csepp a tengerben, úgy tükrözi a mai zerindi valóság a haza falvaival jellemző gyökeres változásokat. S az útnak még nincs vége. A virágzó jelen a gyümölcsöző jövőt vetíti elé.

Szépen gyarapodtak a zerindiek és a feketegyarmatiak. Milliós gazdaságok tulajdonosai, s jólétük, örömük ebből adódik. A változásokat szívesen mutatják az idegeneknek; ime, ezt értük el.

Ma születésnapot ünneplünk. Szinte magától kívánczik ide Arany János néhány verssora: „Szeresd hazádat... Oh, a honszerem / Most lehet őszinte, igaz, önzéstelen / Ne is tőle kívánd, amit ő nem adhat: / Magadban keresd az édes jutalmat.”

Köztársaságunk huszonhatodik születésnapján vigyünk magunkkal az új esztendőbe ezeket a szépen csendülő igazságokat.

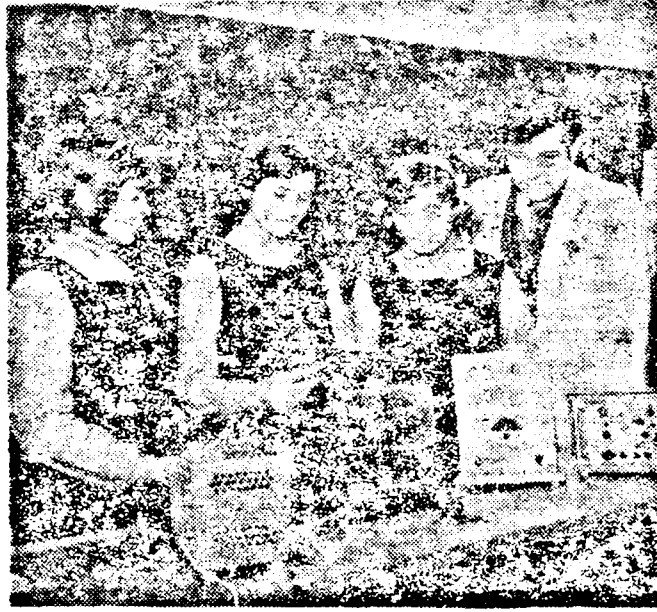
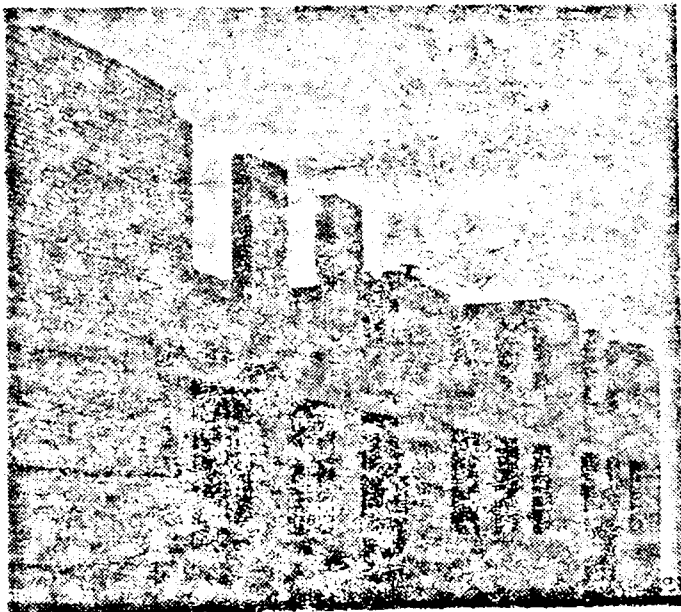

Az életszínvonal alakulását legjobban és legpontosabban a lakosság vásárlóerejével lehet lemérni. Ki mennyit költ évente ruházati, háztartási, élelmiszer-cikkekre. A zerindiek és a feketegyarmatiak mintegy 8 millió lejű. S ezt a rengeteg pénzt a mezőgazdasági termelőségükkel végzett munka után kapják. Zerinden és Feketegyarmaton tizenkét kereskedelmi és szolgáltatási egység van. Az árubőségről pedig a telt polcok tanúskodnak.

Feketegyarmati utcácska. A mai Feketegyarmatról eltűntek az egy-két tenyérnyi nagyságú ablakok, a földből alig kilátszó nádfedeles viskók. Megfordultak a házak, utcahosszba nyúlnak, nagy ikerablakaikkal világosságot engednek a lakásokba. Az utóbbi években Zerinden és Feketegyarmaton mintegy negyven új házat építettek vagy a régieket alakították át. Nem járnak már az emberek nyakig érő sárban. 21 000 négyzetméter járdát betonoztak.

Statikus kép. Vörös téglafalak. Félkész épület. Zerind új iskolájának körvonalai bontakoznak ki. Vajon ezek a csirák, amelyekből terebélyes fák nőnek majd ki, egy város magvai? Ki tudja! De nem lehetetlen. Az épülő új iskolában — amely több mint félmillió lejtbe kerül, s a lakosság 340 000 lejjel járult hozzá — nyolc világos, korszerű tanterem, egy iskolalaboratórium, könyvtár kap helyet.

Köztársaságunk születése óta Zerinden már épült egy iskola, Feketegyarmaton is új helyiségben ismerkednek a gyermekek a világ sok-sok „csodájával”. Fizikaóra-ra kopogtattunk be. A gyerekek a laboratóriumban tévénékedtek. Az elektromágneses relikvikaival, a fizika törvényeivel ismerkedtek. A korszerű tanítás szinte minden kelleke megtalálható itt.

Amikor Zerinden megnyílt az első filmszínház, amelyet egy magánlakásban rendeztek be, még villany sem volt. Egy kis gerjesztő szolgáltatta a vetítéshez szükséges áramot. A kultúrházban petróleumlámpa égett. Ma a falu központjában modern kultúrotthon áll, ahol helvet kapott a filmszínház, különböző szórakoztató játékok és a könyvtár. Igen, a könyvtár, amely nem kevesebb, mint 8000 kötettel rendelkezik. Az olvasók száma több ezer.

Zerind központjának egyik legrepresentatívabb épülete az orvosi rendelő. Jövőre tovább bővül az egészségügyi hálózatot. Lehetőség nyílt arra, hogy Feketegyarmaton is egészségügyi állomást létesítsenek. Ez a törekvés összhangban van az Arad Megyei Néptanácsnak a Bihar Megyei Néptanács versenyel hívására adott válaszával, amelyből kitűnik, hogy megyénkben a lakosság pénzbeli hozzájárulásából újabb orvosi rendelőket építenek.

1947

1973

A testvériség nyelvén

Arad megye hazánk azon tájegységével közé tartozik, ahol évszázadok óta a románok mellett magyarok, németek, szlovákok és más nemzetiségűek is élnek. Párunk következtében, marx-lenini politikájának eredménye az együttélő nemzetiségek szerves beilleszkedése a politikai, társadalmi, gazdasági és kulturális élet minden területén a pártpolitika megvalósítását folytató általános erőfeszítésekbe, a sokoldalú nemzetközi szocialista társadalom építésébe.

Kocsik József elvtárhoz, a Magyar Nemzetiségi Dolgozók Arad Megyei Tanácsának elnökéhez, a megyei szocialista művelődési és nevelési bizottság felügyelőjéhez két kérdést intéztünk: Hogyan valósul meg kulturális téren a barátság és testvériség szellemének ápolása; hogyan érvényesülnek megyénk művelődésében a magyar nemzetiség kultúrájának sajátos értékei?

— Tevékenységünk állandó, tételen is megfogalmazott célkitűzése a különböző nemzetiségű dolgozók barátságának, testvériségének ápolása. A konkrét gyakorlati formák változatosak. A népi egyetemen, például, (hogy csak néhányat említsék) Balogh Edvár, Demény Lajos, Tóth Sándor előadása foglalkozott több oldalú megközelítésben a kérdéssel.

A nagy kulturális rendezvények — Aradi Tavasz, Moneasai Fesztivál, Majláti Vasárnap stb. — megannyi alkalom az együtt élő és dolgozó románok, magyarok, németek közötti testvériség eszméjének megnyilvánulására és továbbfejlesztésére. A magyar nyelvű színjátszó csoportok, agitációs művészbrigádok műsoraiban rendszeresen szerepelnek a közös munka, az összefogás kérdései, ami természetesen a román nyelvű együttesekre is jellemző. Úgy érzem, jó szolgálatot teszünk a kölcsönös jobb megismerés ügyének az utóbbi években a megye magyar lakta helységei népi kultúrák kincseinek, folklórjának gyűjtésével, megőrzésével. A dorobánci muzeális gyűjtemény többek között a helyi néprajzi tárgyi emlékeket menti meg a pusztulástól és teszi közkincsé, Tornyan és Feketelegyarmaton a helyi népi táncleleteket építik műsoraikba a műkedvelő együttesek, a helyi népdalkincset őrzik a majláti, ágyai vagy a nemrég alakult zerindai citerazenekarok.

Amatőr művészek körében

Amatőr művészekről szövegtünk lapunk hasábjain oly gyakran az év folyamán, táncosokról, énekesekről, színjátszókról, naiv festőkről, parasztköltőkről, lelkes kultúraktivistákról írtunk elismerő, dicsőítő sorokat. Most az év végén megyénk műkedvelőinek egész nagy családját vesszük számba, s ez szolgáljon egyszerre mind az eddigi évek — s elsősorban a sikerekben gazdag 1973-as esztendő — eredményeinek mérlegével.

Beszédes adatok bizonyítják, hogy Arad megyében a megyei pártbizottság és a szocialista művelődési és nevelési bizottság irányításával valóra váltják az RKP KB 1971 november 3—5-i plenárisának dokumentumaiból a dolgozó tömegek kulturális-nevelő tevékenységére vonatkozó feladatokat. Művelődési intézményeink sokoldalú tömegnevelő akciókat szerveznek, melyek egyaránt szolgálják a dolgozó politikai, hazafias, elikai, esztétikai és tudományos felkészülését, hozzájárulnak az új ember — a szocializmus és a kommunizmus elkötelezett építője — kialakításához. Ugyanakkor arra törekcsenek, hogy az amatőr művészeti mozgalom ne csak tartalmában, hanem színvonal tekintetében is Arad megye kulturális-művészeti életének szerves része legyen, esztétikai élvezetet nyújtson a hivatásos művészek teljesítményeitől elkényeztetett, kifejtett ízlésű nézőközönségnek is.

Nem állítjuk, hogy a megye mintegy 7500 műkedvelőjének mindegyike születésekor örökségként kapta a tehetséget is. De a nemes szándék, az akarat és az ügyszereket pótolja a rutint, s részben a vele született tehetséget. A helyi folklórkincs értékesítésére irányuló törekvések, a megyében működő hét folklórkör, az Aradi Népi Művészeti Iskola Birsán, Sikulán, Almáson és Nagylakon szervezett, az illető

táj jellegzetes népviseletének, népművészetének hagyományait ápoló tanfolyamai, valamint a megye 78 táncgyűjtőse, 45 népi zenekara, számos szőlőtáncosa és énekesek járultak hozzá az amatőr művészek legnagyobb seregszemléjének, a Zarándi dal-, tánc- és népviselet-fesztivál V. szakaszának megrendezéséhez Moneasán és a többi kulturális rendezvény — a táncseleji nedeja, a Majláti Vasárnap, az agitációs művészbrigádok versenye stb. — sikeréhez. S a kezdő, még kiforratlan, de már eredményekre törekvő műkedvelő csoportok mellett vannak már összeszokott, magas művészi szinten szereplő amatőr együtteseink is, amelyek megyei, sőt, országos hírnévre tettek szert, mint az Emil Montia és a butyini énekkar, a Vagongyár és az Esztergápadgyár tánc-csoportja, a tornyai, a zimándújfalusi, a pankolai színjátszó együttes, a majláti, az ágyai citerazenekar vagy az Arad Művelődési Ház magyar nyelvű színjátszó együttes — hogy csak néhány példát ragadjunk ki a sok közül. És ne feledkezzünk meg naiv festőink — köztük elsősorban az ország határain kívül is híressé vált Ion Niță Nicodim —, valamint az öt Arad megyei parasztköltő valóban művészi értéket képviselő műveiről sem.

Igazságtalanok lennénk, ha legalább egy mondat erejéig nem említenénk meg a szakszervezeti bizottságok irányításával működő amatőr együtteseket, a 36 agitációs művészbrigádot, 19 zenekart, 11 táncgyűjtőt, 3 kórust, 5 irodalmi kört, számos ének-, tánc- és hangszerzást, valamint a kultúra lelkes terjesztőit, azokat a városi és falusi értelmiségieket — főként tanügyi dolgozókat —, akik szabad idejük tekintélyes részét a műkedvelő mozgalomnak szentelik.

BRAUCH MAGDA

Szombaton Csíkszeredán az 1848-as forradalmi esztendő évfordulójának szentelt rendezvények keretében ünnepélyes külsőségek között leplezték Nicolae Bălcescu és Petőfi Sándor, a két nagy forradalmár, hazafi és a társadalmi igazság lángelkű harcosa mellszobrát.

A szoborleplezés résztvevői táviratot intéztek a Román Kommunista Párt Központi Bizottságához, Nicolae Ceaușescu elvtárhoz. A távirat így hangzik:

Mi, Csíkszereda lakosai hálás szívvel gondolunk Önre, szeretett Nicolae Ceaușescu elvtárs, s most az 1973-as

Bălcescu- és Petőfi-szobrot lepleztek le Csíkszeredán

év mérlegének lezártakor újból kifejezzük köszönetünket a Román Kommunista Pártnak és személyesen Önnek azért a megkülönböztetett gondoskodásért, amellyel drága hazánk e tájainak fejlesztése és állandó jóléte iránt viseltetik.

Mai ünnepségünk természetes következménye a Román Kommunista Párt által következetesen folytatott nemzetiségi politikának. E két szobor hosszú évek múlva is tanúsítani fogja milyen nagy tisztelettel övezi pártunk és személyesen Ön, igen tisztelt Nicolae Ceaușescu elvtárs, az emberiség nagy géniuszeit.

A párt bölcs politikájába, szocialista hazánk boldog jövőjébe vetett teljes bizalommal a város lakosai — románok és magyarok — szoros testvériségben és teljes egységben lépünk a köztársaság 27. évebe, azzal az elszánt elhatározással, hogy lendülettel és lelkesen dolgozunk a gyárakban és üzemekben, a szántóföldeken, az oktatási, kulturális és egészségügyi intézményekben, hogy városunk, valamint egész Harghita megye napról napra aktívabban részt vegyen az erőnek és energiának abban a nagy összpontosításában, amelyet az egész nép szeretett hazánk — Románia Szocialista Köztársaság — sokoldalú felvirágoztatásának szolgálatába állít.

A vadászmeister, a királyi uradalom egyik érdekének felügyelője ingerülten tért vissza a a fővárosból.

Ezelőtt négy nappal utazott el oda, mert sehogysem bírt belenyugodni a megváltoztathatatlanba. Nem bírta elhinni, hogy lemondott a király. De a főváros csak jobban lelkavarta. Szűk baráti körét, melyben rendszerint olyan jól érezte magát, most febojduva, széthullva találta. Mindegyik csaka magával nyakára járkáltak hírekért, s ha biztatni nem tudtak, hát rémítették egymást. Csakhamar úgy érezte, hogy megüli. lenyomja most már a bizonyosság. Bágyadtan ült fővárosi legénylakásban, s már gondolkodni sem tudott. Az utcán tömegek tüntettek, élettelen a köztársaságot, katonák vonultak fel és hurráztak.

— Nincs egy hülséges ember! — tört ki belőle a düh, s úgy érezte, megfullad. Csendet óhajtott, magánosságot. Eppen csak köpenyt vett magára, s kisietett az állomásra. Ott vonatra ült és visszautazott az uradalomba.

A kastélyból csak a sovány erdőkerülő, a fácános őre jött elébe kaput nyitni. A fővadász szigorúan ránézett erre ő elmondta, hogy a kastélybeli cselédség két napja széjjelszaladt, intézővel s a főkomornyikkal együtt.

Alázatosan beszélt a kerülő és lesütötte a szemét, akárcsak négy nappal ezelőtt,

s a szemé sarkából figyelte a vadászmezt.

— Mindent elvitték — mondta alázatosan és csak nézte a földet.

— Városiak voltak... Munkások... hivatalos frással jöttek, kell a népnek, úgy

Asztalos István

A fácános őre

mondta... a köztársaságnak... — tette hozzá vonlatoltan. (...)

— S a fácános? — nézett szigorúan a kerülőre. — Eteted őket? — Bosszantotta ennek az embernek az a konok alázatosága. A kerülő csak nézte a földet.

— Már pénzért sem adnak a parasztlakojást. A bérések meg csak ütök le őket. Azt mondják, engedelemmel, míg ők nem ettek, a fácános lojácson híztak. — Kis-sé elhallgatott és sunyin nézett a fővadászra. — A legszebb meg megvan. Arra nagyon, nagyon ügyeltem — mondta furcsa, de alázatos hangon, aztán újra lesütötte a szemét. — Tetszik tudni, engedelemmel, amelyért meg tetszett verni... Mikor egyszer majdnem elvesztett, tetszik tudni... (...)

A fővadász úgy érezte, hogy meg kell fulladnia. Ő ezt mind el kell tölje! Úgy érezte, hogy összeszorul körülötte a világ. Gyűlölettel nézte a parkot, s a kastélyt. — A csöcselék! A csöcselék! — morogta. Itt most hol maradjon? —

...de hát hol maradhat? Szinte megrémülve nézett a kerülőre, aki csak állt mellette soványan és dühítő alázatosan. Eddig formán meg sem látta ezt az embert, még akkor sem, amikor azért a fácánért fel-pofozta. (...)

A kerülő alázatosan állt, nem szólt rá semmit, csak a földet nézte konokul. És ugyanolyan konok alázatosan köszönt el tőle, mikor pár percre rá becsukta utána a kastély vasrácsos kapuját.

A fővadász, ahogy ment, mind a hátán érezte a szemét. S mikor riadlan visszanezett, csakugyan ott látta a kerület a kapunál. Allt kissé meghajolva, s nézett utána mereven.

— A bitang! Kínézett innent. — gondol-

ta tele dühvel és szégyennel, s szinte futni kezdett, hogy ne lássa már ezt az embert.

Akkor a kerülő lassan visszaindult a kaputól. Bement a kocsiszínbe, s a zongorára mellől felvett egy rövid, de súlyos botot. Elégedetten nézegette, mérgette, aztán óvatosan, de biztosan, mint aki már a magáéba megy, bement a fák közé.

Sokaig ment és nesztelenül.

Az a gyönyörűséges fácán pedig kint állt egy tisztás szélén.

A kerülő egy fa mellől szakértően nézegette a szépen hizott madarat. Nagyon elégedett és jókedvű volt az arca.

— Kapcad voltam, átkozott ördöge — dünnyögte a foga közül. — Madarak, s urak kapcája... Tojásk zabáltál, hogy hízzál, a gyermekeknek pedig hullt ki a foguk a sok málétól. Ennek már letelt, jómadár. — Szinte bólogatott vidáman. — Most ők és mi eszünk meg téged — dünnyögte.

A fácán lépett egyet, majd még egyet, s minden lépésre bicogtetett azzal a szép fejével. Farktollai, mint valami sötét bárszagos pántlikák folytak szét utána a havon. Aztán csak futni kezdett, de már későn... Az a súlyos bot suhogva zúgott utánán, s úgy elütötte futtában a királyi madarat, hogy szerteszéjjel repült a tolla.

(1948)

1973. december 30.,

Vasárnap

Napkelte 7.52, napnyugta 16.45 órakor. Az évből eltelt 364 nap, hátra van még 1.

Télifa-ünnepélyek

A gyermekek számára az idei vakáció is rengeteg meglepetést tartogat. A legszébbek talán az iskolákban, napközi otthonokban, az üzemek szakszervezeti bizottságai által megrendezett télifa-ünnepélyek, ahol a kedves műsort édességgel, játékkal, ruhaneművel telt ajándécsomagok teszik hangulatosabbá.

A télifa-ünnepélyek már megkezdődtek, sok helyre január első napjaiban jut el Téliapó. Érthető, hiszen minden gyermeknek hoz ajándékot. Csütörtök délután a textilgyári dolgozók gyermekei számára tartottak ünnepi műsort a klubban. Öt-ezernél több ajándécsomagot osztottak ki. A csomagokban három méter anyag, édesség, narancs volt. Péntek délután az áramszolgáltatási vállalat télifa-ünnepségén 111 gyereknek szereztek örömet az ajándékokkal. Délután a Vagongyár kantinejében az óvodások vették át Téliapó ajándékát. Az üzem dolgozói a részlegeken kapták meg az ajándécsomagokat, 6500-nál több csomagot osztottak ki a gyermekes szülőknek. Az Esztergapadgyárban tegnap került sor az ajándékosztásra, itt 2600-nál több gyereket jutalmaztak meg.

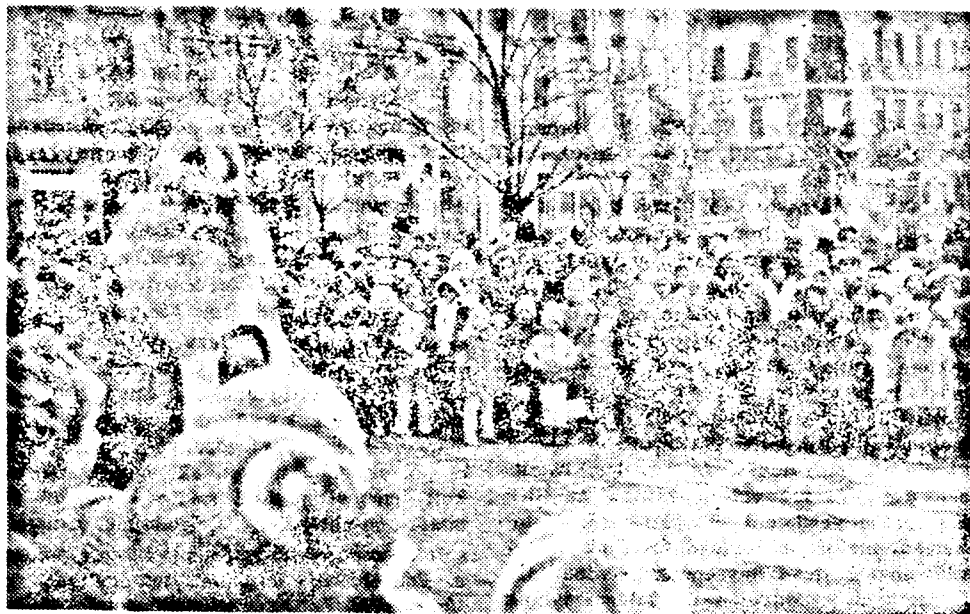
CEC-hír

A CEC megyei igazgatósága közli: mindazok, akik részt kívánnak venni az első negyedévi sorshúzáson, december 31-én még bármelyik CEC-egységnél letétbe helyezhetik a szükséges összeget.

GYÁSZJELENTÉS

Fájdalomtól megtört szívvel tudatjuk, hogy a drága anyja, nagynya testvér, özvegy RAPPERT KÁROLYNÉ életének 77. évében elhunyt. Temetése hétfőn, december 31-én 15 órakor lesz a Felsőtemető halottasházából. A gyászoló család

Tájékoztató

MEGNYÍLT A GYERMEKVÁROS

Az egészségügyi intézmények órarendje

December 31-én valamennyi egészségügyi egység a megszokott munkarend szerint dolgozik. December 30-án, január 1-én és 2-án a sürgősségi esetekben a poliklinikán (Republicii út 45. szám) lévő állandó programmal működő egészségügyi és elsősegélynyújtási pontokon — itt fogászati beavatkozást is végeznek —, az üzemi poliklinikán (Aurel Vlaicu út 74. szám), a mentőállomáson (Republicii út 28. szám) és a fizetési poliklinikán (Párizs utca 1. szám) tartanak szolgálatot.

A gyógyszerárak órarendje: december 30-án a 72-es számú gyógyszerár (Republicii út 80. szám), december 31-én valamennyi gyógyszerár a hétköznapi órarend szerint tart nyitva. Január 1-én és 2-án éjjel-nappal szolgálatot tart a 72-es számú patika, január 2-án nyitva tart még a 76-os (Aurel Vlaicu út 60. szám) és a 77-es számú is (Karl Marx út 36. szám) 9.00—13.00 óra között.

POSTALÁDA

Kamler János, Arad. A levelemben fellelt ügyel foglalkoztunk. Mindazt, ami a kérdésre vonatkozik, megtalálhatja a lapunk 1973. december 26-i számában megjelent Postaláda rovatban.

MÉTEOROLÓGIAI KÖZPONT

Az Aradi Meteorológiai Központ jelenti: a mai napon többnyire felhős égboltra és gyenge esőzésre számíthatunk. Mérsékelt szél, néhol ködszítalás. A domb- és hegyvidékeken kevés havazás is lehetséges. Legalacsonyabb éjszakai hőmérséklet mínusz 2 és plusz 1, legmagasabb nappali hőmérséklet pedig plusz 2 és plusz 5 fok között váltakozik.

A következő két napon is felhős lesz az ég, kevés esőzéssel. A hőmérséklet lassan csökken.

Ezúton értesítjük kedves olvasóinkat, hogy a legközelebbi lapszámunk 1974 január 3-án jelenik meg.

Előzetes filmkockák

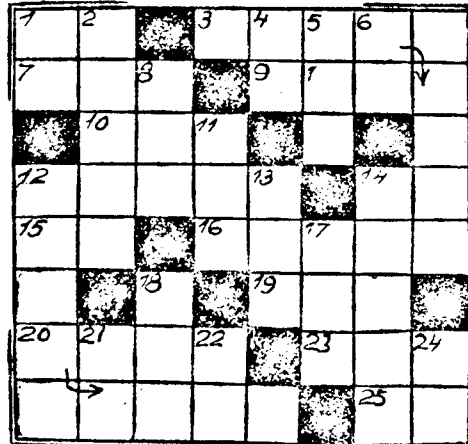
Olasz filmkomédia lesz az év utolsó, egyben az új év első premierje a Dacia moziban: A PÁROK. A három jelenetből (A fridzsider, A szoba és Az oroszlán) álló filmet Mario Monicelli, Alberto Sordi és Vittorio de Sica rendezte. A cím arra utal, hogy mindhárom jelenetben egy fiatal pár a főszereplő. A párokból fellép Monica Vitti, Alberto Sordi, Enzo Iannucci, Rossana Di Lorenzo. Hétfőtől vetítik.

Öt perc kikapcsolódás

A vízszintes 3. (nyolcadik kockában ND) alkalmából minden kedves olvasónknak kívánunk vízszintes 9-et, 12-öt és függőleges 12-öt (ötödik kockában két mássalhangzó).

VÍZSZINTES: 1. Indulatsz. 7. Enek. 10. Brősen ide-oda mozgat. 14. A hét verze egyike. 15. Személyes névmás. 16. Ritka férfinév. 19. Vissza; a körülöttünk látható természet. 20. ... apó, így becézték a nagyerdélyi mesemondót. 23. A talajról más szilárd testről levált finom szemcsék tömege. 25. Sir.

FÜGGŐLEGES: 1. Juttat. 2. ... el Rasid, az igazságos bagdadi kalifa (ék. hiba). 4. Jó Bálint. 5. Ilyen hárfá is van. 6. Üres saru. 8. Magas testhőmérséklet. 11. Ajtón van. 13. Vitaminús ital. 14. Lónógató. 17. Az ilyen tojás ehetetlen. 18. Seben keletkező. 21. Lötty. 22. Kicsinyítőképző. 24. Ugyanaz, mint a vízszintes 25.

MUSORKALAUZ • MUSORKALAUZ • MUSORKALAUZ • MUSORKALAUZ • MUSOR •

FILMMEK

DACIA: A jelzett atom művelet (sz) (9.30, 11.45, 14. 16.15, 18.30, 20.30). STUDIO: Főregtet (r) (10, 12, 14, 16, 18, 20). IFJUSÁGI: A dzsungel könyve (am) (11, 14, 16) A szerelem pénteken kezdődik (r) (18, 20). PROGRESUL (Ujarad): Újra át fogom ugrani a tócsákat (cs) (10), A Balfe sziget rejtélye (a) (15, 17, 19). SOLIDARITATEA (Gáj): Tiszta kézzel. Az utolsó tőteny (r) (14, 17, 20). CFR (Grădiște): A virágárus-lány (k) (15, 17, 19).

A VIDEKI MOZIK MŰSORA

LIPPA: Hét nap (r). INEU: A világ szó-rakozik (r). CHISINEU CRIS: Cowboy (am). Dokumentumfilmek (r). NAGYLAK: Simon Templar közbelép (a). Dokumentum-filmek (r). KÜRTÖS: Az utolsó tőteny (r). PANKOTA: Az erőszak árnyékában (o). Felszállás (r). SEBES: A merénylet (fr). Rajzfilmek. SZENTANNA: Üldözés Amszterdamban (am). Korda kapitány (cs). PÉCSKA: Babuska kalandjai (r). SIRIA: Monte Carlo (am). Az ég a harmadik emeleten kezdődik (r). VINGA: A rend-őrség köszöni (o). Rajzfilmek. BUTTYIN: A hozomány (r).

HÉTFOÓTÓL

DACIA: A párok (o) (9.30, 12, 15, 17.30, 20). STUDIO: Monte Carlo (am) (9.30, 12, 14.30, 17, 19.30). IFJUSÁGI: Tanulók Fesztiválja 31-én: Aranyszarv (sz) (11, 14). Tanár úrnak szeretettel (a) (16, 18, 20). 1-én: Babuska kalandjai (r) (11, 14). Mary Poppins (am) (16, 19). 2-án: A fehér vadon (am) (11, 14). Ejtőernyősök (r) (16, 18, 20). PROGRESUL (Ujarad): A merénylet (fr) (17, 19). SOLIDARITATEA (Gáj): A rat a vad szél (am) (17, 19). CFR (Grădi-

te): Egy rendőrfelügyelő vallomása az államügyésznek (o) (17, 19).

A VIDEKI MOZIK MŰSORA

LIPPA: Vasárnapi apa (cs). INEU: Fehér robbanás (sz). CHISINEU CRIS: En nem látok, te nem beszélsz, ő nem hall (o). NAGYLAK: En nem látok, te nem beszélsz, ő nem hall (o). KÜRTÖS: Selmen-ko tisztiszoja (sz). PANKOTA: A Balfe sziget rejtélye (a). SEBES: Tecumseh (NDK). SZENTANNA: A csendőrsétál (fr). PÉCSKA: Szabadon született (a). SIRIA: Asz-szonyok (sz). VINGA: Sipos alhadnagy küldetése (m). BUTTYIN: Adio, Petersburgi (sz).

TELEVÍZIÓ

Vasárnap, december 30

8.00 Reggeli torna. 8.30 Pionirműsor. 9.25 Daktari. 9.50 Faluműsor. 11.00 Magyar nyelvű adás: Köszöntjük a köztársaságot! Ünnepi műsor a köztársaság évfordulójának tiszteletére: hazafias és forradalmi dalok, népdalok és népi táncok; Gyermekműsor. 12.30 A haza védelmében. 13.00 Vasárnapi album. 15.50 Sportmagazin. 17.00 A szeplős (II. rész). 17.35 Tévéfilm a hatodik George Enescu fesztiválról. 18.35 Románia '73 — dokumentumfilm. 19.20 1001 este. 19.30 Híradó. 20.00 Irodalmi-zenei műsor. 20.30 Román játékfilm. 22.10 Híradó. 22.20 Nemzetközi sztárok.

Hétfő, december 31.

20.30 Híradó. 20.45 Népdalok és táncok. 21.00 Szilveszteri külön műsor. 21.05 Téli-fa. 21.10 Gyermekváros. 21.45 Újévi gondolatok. 21.48 Táncdalok és népi muzsika (I). 21.59 10 óraor történet. 22.06 Táncdalok és népi muzsika (II). 22.14 Újévi gondolatok. 22.19 Horia Serbanescu és Radu

Zaharescu. 22.30 Kerestetik a névtelen csil-jag. 22.45 Újévi szokások. 22.57 Szilveszteri emlékek. 23.03 Újévi gondolatok. 23.06 Táncdalok és népi muzsika (III). 23.13 A Ra-ta-ta Trió 23.25 Plugusor. 23.45 körül Nicolae Ceausescu elvtársnak, a Román Kommunista Párt főtitkáranak. Románia Szocialista Köztársaság Államtanácsa elnökének újévi üzenete. 0.21 Alarcosbál. 0.55 Az év első szilvesztere. 1.00 Hópegyek tánca. 1.55 Újévi gondolatok. 2.00 Táncdalok és népi muzsika (IV). 2.08 Cárbusz '74 — revüműsor. 3.00 Újévi gondolatok. 3.05 Bórdalok. 3.20 Halló, itt Stroe. 3.27 Táncdalok és népi muzsika (V). 3.35 Villám-jelenet. 3.45 Revüműsor. 4.05 Újévi gondolatok. 4.10 A humor a zenében. 4.25 A szerelemesek. 4.35 Táncdalok és népi muzsika (VI). 4.43 A jövőmondónál. 4.55 Románcok. 5.10 Táncdalok és népi muzsika (VII). 5.17 Lapzártakor. 6.00 Műsorzárás.

Kedd, január 1.

10.00 Gyermekműsor. 11.05 Daktari. 11.30 Népdalok és táncok. 12.15 Újévi gondolatok. 12.35 Román könnyűzene. 13.10 Részletek a szilveszteri műsorból. 16.00 Gyermekvilág. 16.45 A Dro-deta Turnu Severin-i harmadik folklór-fesztiválról. 17.10 Tavalyi sportesemények (I). 18.10 Az UNICEF-műsor. 18.45 Téli szokások és hagyományok. 19.10 1001 este. 19.30 Híradó. 20.00 A hét dala. 20.05 Riport. 20.25 Híradó. 20.30 Részletek a szilveszteri műsorból. 21.25 A kubai televízió estje. 22.00 Híradó. 22.10 Románcok.

Szerda, január 2.

10.30 A japán televízió rajzfilme. 11.50 A Rádiótelevízió gyermekkórusa énekel. 12.00 Részletek a Bécsi Filharmónia újévi hangversenyéből. 13.00 Részletek a szilveszteri műsorból. 15.10 Meglepetések az arénában. 15.35 Az 1973-as sportév (II. rész). 16.35 Humoralbum: Kalandok a kőkorszakban. 17.00 Népdalok. 18.00 Tüdo-

mányos kaleidoszkóp. 18.25 Kiváló opera-énekesek műsora. 19.00 Tévériport. 19.15 Híradó. 19.20 1001 este. 19.30 Híradó. 20.00 A hét dala. 20.05 Riportfilm. 20.20 Folytatásos film: Columbo (II. rész). 21.35 Részletek a szilveszteri műsorból. 22.30 Híradó.

RÉGIÓK SZÍNHÁZAI

VASÁRNAP, december 30-án 10.30 óra-
kor: Capra cu trei iezi.

SZÍNHÁZOK

KEDDEN, január 1-én este fél 8 órakor:
Viața e ca un vagon.

SZERDÁN, január 2-án este fél 8 ó-
rakor: Viața e ca un vagon.

CSÜTÖRTÖKÖN, január 3-án este fél 8
órákor: De două ori Caragiale.

SZOMBATON, január 5-én este fél 8
órákor: De două ori Caragiale.

VASÁRNAP, január 6-án délután fél
4 és este fél 8 órákor: Viața e ca un va-
gon.

STUDIO 197

SZERDÁN, január 2-án délután fél 4
órákor: Cinci leișinuri.

MŰZEUMOK

Az Arad Megyei Múzeum. Enescu tér
1. szám, telefon 1-64-99 naponta — hétfő
kivételeivel — 10—18 óra között tart nyit-
va.

Megtekinthetők az alábbi kiállítások:
Állandó jellegűek: Ős kori történelem. Az
1848-as forradalom múzeuma, képzőműve-
leti tárlat; Arad megyei népművészet.
Időszakos: Arad megyei szűrők és beke-
csék.

Beléptidj felnőtteknek 1 lej, tanulóknak
50 bani.

Nicolae Ceaușescu elvtárs fogadta a diplomáciai képviselők vezetőit

(Folytatás az I. oldalról)

végén, amelynek során pártunk és államunk vezetője ragyogóan képviselte Románia külpolitikáját. Ez a külpolitika ismételt és hatékonyan hozzájárult a nemzetközi légkör normalizálásához, az összes népek közötti enyhülés és baráti együttműködés új irányzatának erősödéséhez, amelynek célja megvalósítani az egész emberiség békéjét, szabadságát és haladását. Románia nemzetközi politikája kidomborította Nicolae Ceaușescu elvtárs döntő hozzájárulását országunk tevékenysége irányvonalainak kidolgozásához és gyakorlatba ültetéséhez. E tevékenység célja a jelenkor legfontosabb problémáinak megoldása, a pozitív irányzatok megszilárdítása a nemzetközi életben — a világ békéjének és biztonságának szavatolása érdekében.

Nicolae Ceaușescu elvtárs az év során, az előző években ellátogatott több olyan országba, amelyeket diplomáciai kirendeltetésük vezetői képviselnek ezen az összejövetelen.

Az államvezetőkkel, kormányfőkkel, a politikai, gazdasági és kulturális élet más személyiségeivel az ilyen és más alkalomkor való találkozások és véleménycserék a baráti kapcsolatok elmélyítéséhez, Románia és számos állam sokrétű kapcsolatainak az elmélyítéséhez vezettek. Sokkalmondóan igazolták az államok közötti új kapcsolatokat elveit, aktívan előmozdították az enyhülést világszerte.

Nicolae Ceaușescu elvtársnak, az Államtanács elnökének, a többi román államvezetőnek a következő nagykövetek fejezték ki újévi jókívánságaikat: Iso Nyegovan — Jugoszlávia SZSZK, Torben Busch-Nielsen — Dánia, Szpasz Goszpodov — Bulgária NK, Nguyen Dang Hanh — Vietnam DK, P. V. Putman Cramer — Hollandia, Mirosław Sulek — Csehszlovák SZK, Nikolla Profi — Albánia NK, dr. Hans Voss — Német DK, V. I. Drozdyenko — Szovjetunió, Lam Van Luu — Dél-Vietnam Köztársasága, Nicolas Rodriguez Astiazarain — Kuba, Erwin Wickert — Németország SZK, Derick Rosslyn Ashe — Nagy-Britannia, Osman Asszal — Egyiptom AK, Mursalin D. M. — Indonézia, Francis Levasseur — Franciaország, V. K. Ahuja — India, J. C. M. Beltramo — Argentína, Pentti Martin Suomela — Finnország, Arisztotél Prydasz — Görög Köztársaság, S. A. D. Bukhari — Pakisztán, Antonino Restivo — Olaszország, Eugene Germain Mankou — Kongó NK, Li Min Szu — Koreai NDK, Yohanan Cohen — Izrael, Jean-Firmin Ngondet — Gabon Köztársaság, Maati Jorio — Malokkó, Enrique E. Laroza — Peru, Li Tin-csuan — Kínai NK, Jean-Claude Mandaba — Közép-Afrika Köztársaság, Ahmed Huszein Al-Samarraie — Irak, Curt Leijon — Svédország, Dzszambin Niamaa — Mongol NK, Wladyslaw Wojtasik — Lengyel NK, Federico Carlos Carnauba — Brazília meghatalmazott minisztere, továbbá a következő ideiglenes ügyvivők: Robert J. Martens — USA, Ricardo Calderon Villaverde — Mexikó, Julio Riethmüller — Chile Köztársaság, Muhser Savadi — Szíria Arab Köztársaság, Zitu di Nenkotli — Zair Köztársaság, El Rasheed Khidir — Szudán Demokratikus Köztársaság, Ngo Taing Tykea — Kambodzsai Királyság, Lionel de Mey — Belgium, Vékás Domokos — Magyar NK, Hernani Eszobar Cabrera — Venezuela, Jahia Mohamed Vaziri — Irán, P. A. Troendle — Svájc, Rasim Fermer — Törökország, dr.

Tassilo Ogrinz — Ausztria, Vasuhire Hamada — Japán, valamint Pio de Los Casares y de Illana — Spanyolország konzuli és kereskedelmi képviselőinek vezetője, Sayed Abbas Chedid, az ENSZ Tájékoztatóügyi Központjának igazgatója és B. R. Devarajan, a PNUD képviselője.

A diplomáciai testület nevében Iso Nyegovan nagykövete, a diplomáciai testület dékánja a következőket mondta:

Tisztelt elnök úr!

A köztársaság kikiáltásának 26. évfordulója és az újév alkalmából abban a nagy megtiszteltetésben és örömben van részem, hogy a bukaresti diplomáciai testület nevében tolmácsoljam legszívebb üdvözlésünket és legjobb kívánságainkat Önnek, Románia Szocialista Köztársaság Államtanácsának, kormányának és népének.

Az kívánjuk, hogy az új esztendő, 1974. a népek és országok közötti béke, együttműködés és egyetértés erősödésének esztendeje, a nemzetközi enyhülés esztendeje, olyan esztendő legyen, amely a holnapi erőteljesebben bízó életet hoz az embereknek.

Az elmúlt esztendőben tanúi lehettünk Románia Szocialista Köztársaság jelentős hozzájárulásának és különösképpen az Ön személyes hozzájárulásának, tisztelt elnök úr, a nemzetközi együttműködés és egymás mellett élés előmozdításához, a feszültség enyhüléséhez, a népek és az államok közötti barátság, kölcsönös tiszteltetés és nagybecsülés fejlesztéséhez.

Ügyszintén tapasztalhatjuk, hogy a szorgalmas román nép és vezetőség jelentős eredményeket ér el minden tevékenységi területen és országa sokoldalú fejlesztésében.

Az itt jelenlévők országaink képviselőiként örülünk azoknak a sikereknek, amelyeket a hagyományos vendégszeretetéről általunk is megismert Románia Szocialista Köztársaság bel- és külpolitikai téren egyaránt elér. E sikerek szervesen hozzátartoznak a jelenkori világ általános törekvéseihez az összes emberek jólétére, boldogabb életére, a béke és a haladás nemes eszményeinek megvalósítására.

Engedje meg, tisztelt elnök úr, hogy még egyszer jó egészséget és boldogságot kívánjak Önnek, tisztelt családjának és munkatársainak.

Boldog új évet!

NICOLAE CEAUȘESCU elvtárs az Államtanács, a kormány és a maga nevében köszönetet mondott az üdvözlésért, a román néphez intézett jókívánságokért. Az összes jelenlévők élénken megapszolták államfőnk beszédét.

Az Államtanács elnöke, a többi vezető ezután szívélyesen elbeszélgetett a diplomáciai képviselők vezetőivel.

Számos ország képviselői, egy pohár pezsgőt ürítve Nicolae Ceaușescu elvtárs társaságában, tolmácsolták állam-, illetve kormányfőik újévi jókívánságait, további sok sikert kívántak neki a román állam élén és a nemzetközi politikai életben kifejtett munkásságához. A szívélyes beszélgetés során felidézték Nicolae Ceaușescu elnök számos külföldi látogatását, az ez alkalomkor lezajlott magas szintű megbeszélések erős kihatását mind a kétoldali kapcsolatok fejlődésére, mind pedig az egyetemes enyhülés, az országok és népek közötti béke, megértés és együttműködés irányzatának előmozdítására.

A fogadás végén Nicolae Ceaușescu elvtárs ismételt sok boldogságot és boldog új évet kívánt a diplomáciai képviselők vezetőinek.

Nicolae Ceaușescu elvtárs beszéde

(Folytatás az I. oldalról)

közel-keleti igazságos és helyes béke megteremtése, az összes feszültségtől tisztázott felszámolása, a nemzetközi enyhülés és együttműködés konszolidálása terén is. Kívánjuk, hogy egyre nagyobb tért hódítsanak, mind erőteljesebben érvényesüljenek az egyenlőségnek, a függetlenség és a szuverenitás tartásának, a belüli egységnek, a nem avatkozásnak az elveinek minden népnek és a joga, hogy önmagát minden rendezhesse be életét. Csakis ezeknek az elveknek az alapján biztosítható a nemzetek közötti tartós együttműködés, az igazságosabb és jobb világ megteremtése.

A mai világot foglalkoztató nagy problémák megoldása megkívánja, hogy a nemzetközi életben egyenlő jogokkal részt vegyenek az összes népek, függetlenül nagyságuktól. Az élet ma jobban bizonyítja, mint bármikor, hogy a kérdéseket már nem oldhatja meg csupán néhány állam, hogy kizárólag az összes államok, függetlenül nagyságuktól, aktív részvételével biztosítható a helyes és igazságos megoldás, csak így teremthető meg a béke az összes nemzetek számára.

És végül nem hagyhatom szó nélkül Romániának azt a törekvést, hogy erősödjön az Egyesült Nemzetek Szervezete és mindazok a nemzetközi szervek, amelyek egyre fontosabb szerepet hivatottak

játszani a nemzetközi élet nagy kérdéseinek megoldásában, a világ összes nemzetek közötti tartós együttműködés biztosításában.

Befejezésül, kérem engedjék meg, hogy még egyszer hangot adjak a román nép kívánságának, hogy fejlessze együttműködését az önkéntes által képviselt népekkel, a világ összes népeivel, hogy az új esztendőben megvalósuljon az európai biztonság,

a széles körű nemzetközi együttműködés.

Kérem, hogy az új év alkalmából tolmácsolják legjobb kívánságainkat országaitk állam- és kormányfőinek, népüknek pedig jóleletet és sok boldogságot kívánunk!

Önöknek és családjuknak boldog új évet kívánunk, sikert az országaink és népeink közötti együttműködést szolgáló munkájukhoz. (Taps.)

Kölindálók megragadó folklórünnepsége

(Folytatás az I. oldalról)

legséggel fogadja Nicolae Ceaușescu elvtárs és Elena Ceaușescu elvtársnő, Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnaraș, Manea Mănescu, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Gheorghe Cioară, Lina Ciobanu, Florian Dănilache, Emil Drăgănescu, Fazekas János, Petre Lupu, Dumitru Popescu, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Ștefan Voitec, Chivu Stoica, Constantin Băbăluș, Cornel Burtică, Mihail Dalea, Gere Mihály, Magdalena Filipaș, Vasile Patilinel, Ion Păjan elvtársak.

Jelen van Ion Traian Ștefănescu, a KISZ KB első titkára, ifjúságügyi miniszter, Virgiliu Radulian, a Pionírszervezet Országos Tanácsának elnöke és Constantin Boștină, a Romániai Kommunista Diákegyesületek Szövetsége Tanácsának elnöke.

A több száz kölindáló, fiúk és lányok, iskolások és pionírok, ifjúmunkások és diákok, az ország minden övezetének képviselőit és a plugusor hagyományos szokásának megfelelő öltözköb festői látványt nyújtanak, amint az ország minden gyermekének, egész ifjúságának képviselőit, a hazai tájak hagyományos újévi jókívánságait tolmácsolva, kifejezik örömeiket a most záruló esztendő nagy sikerű eredményei fölött és örömteli derűlátással tekintenek az új esztendő felé.

Megragadó folklórünnepség tanúi vagyunk. A fiatalok nagy átézéssel és lelkesedéssel fejezik ki népünk optimizmusát, munka- és életszeretetét, művészi, alkotó génijüzt. A fenyőágakkal fátolykendőkkel, hópelyhekkel és virágokkal díszített eke és szekér körül csoportosulnak az ostorokat patlogató, dudáló, csengőcskét rázó, feldíszített ágacskaikkal in-tegető kölindálók.

A kipirult arcú kölindálók ostorpatlogatás, dudaszó, csengtyűrázás közepette jókívánságokat mondanak, éltetik a hazát, a pártot és szeretett vezetőit, Nicolae Ceaușescu elvtársat.

A kis kölindálók jókívánságaikban kife-

jezték azt a határtalan szeretetet, tisztet, nagybecsülést és büszkeséget, amelyet egész népünk tanúsít az újév küszöbén a párt és vezetői iránt, a haza és dicsőséges történelmi útja iránt.

A menet élén a híres moldovai falovaoskák, a kecske és a medve, megannyi ősi szokás bemutatása követi egymást.

A kölindálók parasztkörusában szimbolikusan ábrázolva van az év 12 hónapja, mindegyik külön-külön az ősi hagyományokkal, országunk és népünk szocialista korszakából származó új jellegzetességekkel telítve. A kölindálók gondolatai és jókívánságai most az új év felé fordulnak, a további nagy feladatok és távlatok felé, amelyeket a párt vezetett egész nép munkája valósít majd meg az ország jólétéért, a szocializmus és a kommunizmus diadaláért az ősi földön.

Fiatalok, a szocializmus mai építőinek holnapi váltása verseng egymással az ezután következő verssorokban. Megköszönve a pártnak és a párt főtitkárnak az irántuk tanúsított szeretetet és gondoskodást, a kölindálók az egész ország gyermekei és ifjúsága nevében megfogadják, hogy méltók lesznek a bizalomra.

Szívből fakadó gondolatokkal és érzelmekkel fejezik be a kölindálók jókívánságaikat, záró verssoraikkal ültözik Nicolae Ceaușescu elvtárs, hazánk nemzetközi tekintélyét, hírnevét. Gyermekek csorolija lép oda Nicolae Ceaușescu elvtárhoz, Elena Ceaușescu elvtársnőhöz, Ion Gheorghe Maurer elvtárhoz, a többi vezetőhöz és körusban mondja a hagyományos szokóva-verseket.

A járóelők közül sokan megállnak a párt Központi Bizottságának székháza előtt, hogy részt vegyenek a megható ünnepeken.

A téren lassan elhalikul az ostorpatlogatás, a csilingelés, az újévi jókívánságok, az ünneplő sokadalom elcsendesedik. Ujjabb felemelő pillanatok következnek: NICOLAE CEAUȘESCU elvtárs beszéde mond.

Nicolae Ceaușescu elvtárs beszéde

Kedves pionír és ifjú barátaim!

Köszönjük a Központi Bizottsághoz, az államvezetőséghez, a néphez intézett jókívánságokat szocialista hazánk felvirágoztatásáért és fejlesztéséért.

Valóban, még egy évet tejezünk be jó eredményekkel Románia gazdasági és társadalmi fejlesztésében — olyan évet, amelyben a fiatalok, a gyermekek is hozzájárultak mindahhoz, ami megvalósult. Ők is erőfeszítéseket tettek, hogy tanuljanak, hogy elsajátítsák a haladó tudományt és kultúrát, felkészüljenek arra, hogy méltó utódai legyenek szüleiknek, jó hiai a szocialista hazának, rátermelt építői a szocializmusnak és kommunizmusnak Romániában. (Taps.)

Olyan évet kezdünk, amelyben hazánk újabb lépéseket tesz a sokoldalú fejlődés útján, telemedkedve a haladás és a civilizáció egyre magasabb csúcsaira. Románia minden állampolgárának sokat kell tennie a párt által kidolgozott program megvalósításáért. Előttetek kedves pionírok kedves fiatalok egy nagyszerű új esztendő áll, amely számotokra sok örömet hoz. Remélem, hogy mindnyájan dolgozni és tanulni fogtok, és teljes mértékben részesültök mindabban, ami hazánkban megvalósul. Életek, szüleitek élete, az egész népe egyre jobb, egyre bőséesebb lesz. Kifejezem azt a reményemet, hogy az iskolákban és a fakultásokon, a mindennapi munkában minden pionír, gyermek és fiatal mindent megtesz, hogy minél több ismeretet sajátít-

son el — minthogy ez meg nem álmódott utakat tár fel a társadalmi életben való részvétel, a minden területen való érvényesülés tén.

Az 1974-es év az új eredmények éve lesz minden tevékenységi területen, a haza felvirágoztatásának éve, újabb haladás éve a sokoldalúan fejlett szocialista társadalom megvalósításának útján, a haza nemzetközi érvényesülésének éve, a béke és a világ összes nemzetével való együttműködésre irányuló politika révén.

Az új év alkalmából azzal a jókívánsággal fordulok hozzátok a Központi Bizottság és a magam nevében, hogy egész életeketekben teljesüljenek összes vágyaitok. Kívánom, hogy 1974 olyan év legyen, amelyben a fiatalság, hazánk gyermekei egyre bőséesebb életet éljenek. Kívánom, hogy 1974-ben az egész világ fiatalsága jobb, méltóbb életnek örvendjen, tartós békének örvendjen. (Hatalmas taps.)

Tanuljatok, tanuljatok és ismét tanuljatok, hogy mindent megtegyetek azért, hogy méltó utódai legyetek dicsőséges pártunknak, szüleiteknek — a leghaladóbb társadalom építőinek —, hogy hazánk, Románia örökké éljen a szocializmus és a kommunizmus ragyogó napsütésében! (Hatalmas taps.)

Kívánok hosszú életet, sok boldogságot nektek és szüleiteknek! Jó egészséget egész népünknek! (Hosszan tartó taps, éljenzés.)

Elena Ceaușescu elvtársnő és Ion Gheorghe Maurer elvtárs a pionírokkal, ifjúmunkásokkal és diákokkal együtt letégyképeztek magukat. A fénykép évek múl-tán is ékes szülő bizonyossága lesz annak, hogy a párt az élet minden egyes szakaszában nagy gondot és figyelemmel vesz körül az ifjú nemzedéket. Ezek után felhangzik a hagyományos „Multi ani trăiască!”

VIDÁMPERCEK

Keresztretjérvény az éltanon

Különös újítást vezetett be egy nagy kaliforniai étterem tulajdonosa. Az éltanpra keresztretjérvényt nyomtatott, hogy a türelmetlen vendégek idegeit megnyuglassa. Ottlétnek nem rossz.

Dívat a bajusz

A férfiak bajusszal férfiasabbnak hiszik magukat — állapította meg egy angol pszichológus. Egy angol lap szerint a nők 67 százaléknak jobban tetszik a bajszos férfi. Megszületett az első bajusz-virágranglista is, élén Mark Spitz úszó, Omar Sharif filmszínész és Domenico Modugno énekes áll.

Fecsegőknek

A 92 éves A. Woltsan orvos elhatározta, hogy heti 4 napon át egyetlen szót sem ejt ki, hogy hosszú életű legyen. „A legtöbb energiát az ember a felesleges fe-

csegéssel veszíti el. Vigyázni kell rá, ezért haligatok”.

Sokan megszívlelhetnék tanácsát.

Válók

1. Válni akérok — jelentette ki a bíróság előtt Neil Parker amerikai hölgy. — Férjem folyton más nők után szaladgál. A válást kimondották. Parker asszony százéves, férje — százhárom.

2. M. Tarant New York-i asszony válókeresetének oka: férje minden hivatalos útjára elvitte az ő műfogorát is. Így akarta megakadályozni, hogy távollétében felesége másokkal szórakozzék.

Végrendelet

Fred Steward kansasi farmer végrendelete értelmében felesége csak akkor öröklí vagyonát, ha minden évben, halálának évfordulóján, mezítláb végigmegy Kansas City utcáin, kezében égő gyertyával és teli torokból húszszor azt kiáltja: Ha kevesebbet beszéltem volna, férjem tovább élt volna.

Szilveszteri „mulató"

Tálent Dezső már a középiskolában feltűnt nem mindennapi rajz tehetségével. Tanárai megjósolták: ebből a fiúból nagy festő lesz. Dezső szorgalmasan készült a hívtásra, akvarellisztikát és perspektívát tanult a népi művészeti iskolában, ahol tanára Osztonosi Kornél, az országoshírvű grafikus volt. Tanácsolta, hogy tehetséges növendéke tökéletesítse magát a divatos ízmusokban, ami meg is történt. És talán ez volt az új testőrművész-jelölt veszte. A felvételi vizsgán mindenáron bizonyítani akarta, hogy a klasszikus festészet hagyományait nevelkedett professzor munkái a monofiguratív szürrealizmus legjobb alkotásaira emlékeztetnek, de a strukturalista törekvésektől sem állnak távol.

Vigasztalnak maradt tehát az amatőr képzőművészek megyei önképző köre. De itt is lehetőség adódott a kiugráshoz. Közledett a nem hívtasosak XXI. megyei biennáléja. Tálent Dezső, a makarónilyuklúró gyár tervezőirodájában dolgozott, így természetes, hogy a vállalat életéből inspirálódott alkotása. A festmény mosolygó munkásfiatalt ábrázolt.

A profikból álló zsűri elnöke elkomorodott.

— Miért vigyorog ilyen bambán ez a munkás? És egyáltalán miért áll? Ez a passzivitás

nem jellemző a mai munkásfiatalokra.

Tálent Dezső megfogadta a tanácsot, komolyra igazította az arcot és hogy a szemantikus ábrázolást elkerülje, tranciakulcsot adott az alak kezébe.

— Hm, hm — töprengett a város közmegebecsülésnek örvendő szobrása —, nem elég frappáns, nem érzékelteti a társadalmi struktúrában végbeme-

Szak-tanácsok

nő változásokat, a demográfiai robbanást, hiszen a munkásfiatalok egy részét taluról szilipantja fel a gyár.

Tálent elmélázott, majd alkotásának bal kezébe egy aranylóbúzakalászt festett.

— Van benne valami megkapó — mondták többen is a szakavatottak közül —, csak hogy nem sugallja a társadalom homogenizálódási folyamatát. Ma a munkásfiatalok színe-java szüntelenül képezi magát, éjt nappá téve tanul.

Igy került a flatalember orrára szemüveg, hóna alá egy csomag könyv.

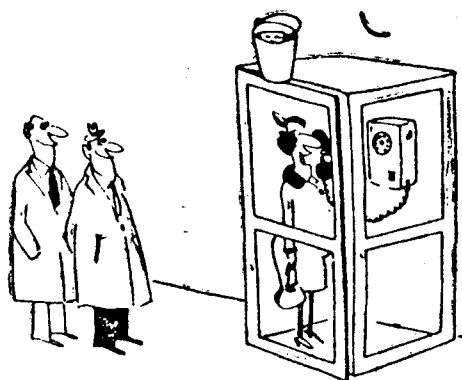
— Helytelenítem a szűk keresztmetszetű általánosítást — provokálta a művészi vitát a szövetség elnöke, miközben dúszakállát pödörítgette. — Éppen a legjellemzőbb vonásokat fejlejténénk ki? Hát a társadalmi munka, a kulturális tevékenység? Hiszen országoshírű alkotóregyütteseink vannak?!

Tálent elismerte, hogy erről nem gondolt, s a legfelső könyvre rápingált: az agitációs művészbizottság szöveggönyve.

De ekkor egyéb érvek is elhangzottak. Hogy a mai munkásfiatal a kiegyensúlyozott pszichikum mellett a fizikai egészségre is figyelmet fordít, de a líra, a felemelő érzés, és a gyönyögség sem hiányzik belőle. Így aztán az új munkás vállára egy pár bokszkesztyű került, az elhalványuló hát térben egy kék szemű szökőseg szerénykedett.

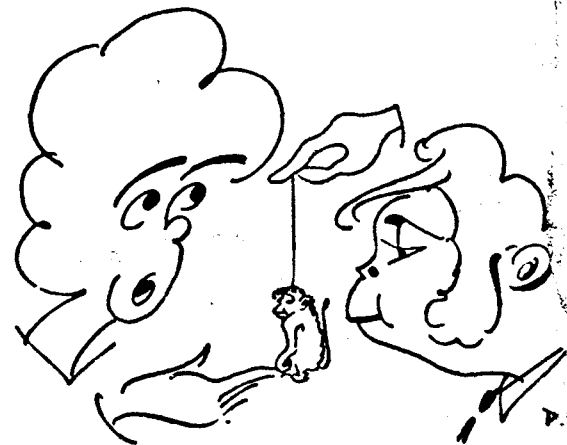
A sok átalakítástól a festmény mértani idomokhoz hasonlított. A kiállításon a nézők úgy vélték, hogy egy állomás segédmunkást, amolyan hordafélt ábrázol, de voltak, akik megesküdtek, hogy anyagmozgatóról vagy raktárosról van szó. Az illetékesek nem fukarkodtak a dicsérrel és Tálent úgy érezte, rászolgált nevére, mesterművet alkotott. Mert az igazi művészet nagyon is összetett érzésvilágát, törekvéseit testesítette meg vásznan. PUSZTAY PÁL

Hidegzuhany

... avagy a hosszú szó jutalma

Veszélyes ajándék

Köszönöm, ha ránézek, mindig e szembe jutsz...

Hát annak is története van. Mármost annak, hogy miként vált belőlem, jobb sorsra érdemes, békés, becsületes emberből telefonbetyár. De talán mindenekelőtt tisztázzuk a fogalmat. Az értelmező szótár így határozza meg a kifejezést: „Idegeneket telefonon zaklató személy”. S mi kellett hozzá? Mindenekelőtt telefonkészülék. Va-a-an!

Telefonbetyárságomhoz szükség volt, a készüléken kívül, egy távbeszélő központ. S Arradon van ilyen. Egy kész tanulmány, sőt annál is több, magiskola! A nemzedékek minden rendű és rangú kategóriáját tanítja meg tőlőgást állni, beszélni... Beszélni? De mennyire! Folyékonyan, mint a vízfolyás. Amikor például hosszas tárcsázás után sem cseng a készülék a vonal túlsó végén, hanem olyan jellegzetes hangok hallatszanak, amelyek azt jelzik, hogy a kapcsolat elűnt a semmibe — ti-ti-ti-ti —, falra mászik az ember. Nem létrán, nem rúdon és nem kötélén, mint az iskolai tornaterem-

ben, hanem csak úgy, minden segédeszköz nélkül, a csupasz, pusztá vakolatlan. Hát ez az igazi gimnasztika! Meg amikor a huszadik tárcsázás után is foglaltat jelez a központ, hogy ta-ta, ta-ta, ta-ta. Az a valamit

Hány pöttömnyi gyermek tanulja meg ilyenkor az egyik szülőjét szólógnatni, ha történetesen a készülék közelében szöszmötöl és eljut hozzá a hang — ta-ta, ta-ta. Másként hogyan is nyílna erre alkalma, megtudni, hogy ilyen is van: ta-ta, ta-ta...? Mert ugyebár nem minden leányanyának van ideje megtanítani erre a szóra. Aztán mi, felnőttek. Van valakinek fogalma arról, hogy milyen ugrásszerűen gyarapodott csupán az én szókincsem, amióta nálam cseng a telefon, ha a központi kórházai tárcsázzák? Gyakran ötször-tízszor

egymás után, hajnaltól éjjelig. A két telefonszám között mindössze egyetlen numerus a különbség. Több se kell annál!

Velem is akkor kezdődött a baj, amikor újrászámolták a készülékeket. Azóta kezdett

jében sikerült lenyomnom a villát.

Egy alkalommal — hogy többet ne is említsek — a tizedik hívás után hisztériás zokogás közepette, esküvel bizonygatták a vonal túlsó végén,

Hogyan lettem telefonbetyár?

tiszta erkölcsöm higanyszála hullócsillagként zuhanni a telefonbetyárság fagyópontja felé. Emlékszem egy esetre. A nyomdát hívtam Hajnali háromkor. Almos hang szölt a kagylóba: „Halló!”

— Halló, nyomda? — kérdeztem. — Igen — hangzott a válasz. — Itt nyomjuk a ked...

— Tudom — szakítottam félbe a szózatot, amely gyanúsan indulatosnak tűnt —, ott nyomják a keddi lapot.

— Nem, nem a keddi lapot, hanem a ked... Akkor kapcsoltam. Még ide-

hogy soha életükben semmi közülük nem volt Vacekékhoz.

Mindig jellegzetes arcidegrángással emlékezem arra az esetre, amikor fél napot tartó szakadattan tárcsázás után, melynek során a város telefonkészülékeinek jelentékeny része felcsendült, csupán az az egy nem, amelyiket valójában hívtam — összeakadtam a 143 stb., stb. számú telefon tulajdonosával. Törökölt fogtam, de nem engedett. Én sem állt. Ugy ragaszkodtunk egymásba, mint valami derék vízbetűladi-jelölt. Hol nálam, hol nála zörrent meg a készülék. Fél óra múltán tamadt egy ötletem:

próbálja ő hívni azt a számot, amelyet én keresek és adja át az üzenetemet, ha sikerül megkapnia. Ezt a szilveszteret én is hasonlóval viszonzom majd nekik — ígértem. Röpke másképp a múltán tizen kapcsolódunk be a bűvös körbe. Én hívtam a 143 stb., stb.-nek a 742 stb., stb.-t, ő hívta nekem a 328 stb., stb.-t, a 127 stb., stb. tárcsázta a 314 stb., stb.-t, a 731 stb., stb. pedig az 174 stb., stb.-t és így tovább. Észbontó volt.

Aztán elérkezett a pillanat, amikor potom huszonkét hívás után egy női hang belesikoltotta a kagylóba: „Telefonbetyár!”

Azóta búskomor vagyok. Ezúton értesítem rokonaimat, barátaimat, jóismerőseimet, hogy újévtől a 15988-as telefonszámon keressenek, az ideggyógyászatban (így is lehet nevezni!). Tudom, ott nem kérdezik majd unos-untalan, hogy miért nem mondtam le a telefonról? Megérteneek...

KÖBOR JÓZSEF